

FALFESTÉKEK, OLAJ ALAPÚ FESTÉKEK, LAKKOK

FELHASZNÁLÁS

A festékek, olaj alapú festékek és lakkok vékony rétegben felhordott végső felületképzők.

Kötőanyagból, oldószerből, esetenként színyanyagokból – pigmentekből - és töltőanyagokból állnak.

A kötőanyag lehet szervetlen – pl. mész, szilikát – vagy szerves -pl. műgyanta. Az oldószer általában víz vagy olaj.

A falfestékeket 1-3 rétegben vakolt, simított (vagy texturált), esetenként csiszolt felületre viszik fel. Fontos, hogy a fogadófelületnek megfelelő legyen a porozitása (vízfelvevő képessége), hogy a festék ne váljon le.

A legelterjedtebb falfesték típus a vízbázisú, műgyanta kötőanyagú festék, ismertebb nevén diszperziós, vagy diszperzit falfesték.

Az olaj alapú festékeket jellemzően kevésbé porózus felületeken –úgy, mint a fa vagy fém – használjuk. Kötőanyaguk szerves (általában műgyanta).

A lakk átlátszó felületet képez, gyakorlatilag pigmenteket nem tartalmazó oldószeres festék, jellemzően fafelületeken alkalmazzák.

GYÁRTÁSI FOLYAMAT

A festékgyártás technológiáját három alapvető folyamatra tagolhatjuk. Az első az előkeverés, a második a diszpergálás és homogenizálás, valamint a csomagolás, más szóval kiszérelés.

Az előkeverés során létrehozzák a kötőanyagoldatot (nem folyékony kötőanyag esetén), valamint a pigmentpasztát (pigmentporból és oldószerből). Ezután a diszpergálás során a folyékony közegben a szilárd részecskéket (pigmenteket, töltőanyagokat stb.) oszlatják szét nagy teljesítményű speciális keverőgépekben. A kívánt színt pigmentpaszta vagy por adagolásával állítják be. A homogén keveréket ezután csomagolják.

FŐ KÖRNYEZETI HATÁSOK

Az életciklus szempontjából a festékeknek csak akkor van potenciálisan jelentős környezeti hatása, ha a festést gyakran megismétlik egy épület élettartama alatt. Ami a klímaváltozást illeti, a festés hatása nem releváns a falszerkezetek más összetevőihöz képest.

ANYAGOK

Forrás: www.rankito.hu

Forrás: www.hogyan-kell.com

VAKOLAT

FELHASZNÁLÁS

Kötőanyag, víz és homok keverékéből álló felületképző habarcs. Felhasználás helye szerint megkülönböztetünk kültéri, beltéri és lábazati vakolatokat. A kültéri vakolatok lehetnek anyagukban színezettek, így a végső, látszó felületet adják, míg a beltéri vakolatokra jellemzően felületképzés (pl. festés, tapéta) kerül.

GYÁRTÁSI FOLYAMAT

A vakolatok kötőanyaga lehet mész, cement, gipsz, szilikát, szilikon vagy műgyanta.

Az alapanyagokat általában üzemben keverik be, de a felhasználás helyén is összekeverhetők. Az üzemi gyártás során vagy csak a szilárd összetevőket keverik össze, és a vizet a felhasználás helyén adják hozzá, vagy a teljes keveréket elkészítik, és felhasználásra készen forgalmazzák.

FŐ KÖRNYEZETI HATÁSOK

A vakolatok gyártásának főbb környezeti hatásai a kötőanyag (cement, mész, gipsz stb.) gyártásából, valamint a homok kitermeléséből adódnak. Bővebb információt a kötőanyagok és homok adatlapjai tartalmaznak.

ANYAGOK

Forrás: www.kemikalrt.hu

MŰSZAKI ADATOK

Hővezetési tényező	0,8-1,0 W/mK
Sűrűség	1000-1200 kg/m ³